

РЕШЕНИЕ

№ 7365

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9324** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Д. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. С. А., със служебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 2, против РЕШЕНИЕ № 20153587 от 08.07.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 121-ви състав по НАХД № 4427/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-002819/24.02.2021 г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което за нарушение на чл. 23, ал. 1 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на А. Д. А. е наложена глоба в размер на 200.00 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. второ от ЗДвП.

Решението се обжалва, като необосновано и незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните правила и при необсъждане на събрания по делото доказателствен материал. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. С. А., която поддържа депозираната касационна жалба, не претендира разноси. Представя

писмени доказателства – снимков материал.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд. Относно представените от касатора доказателства – снимков материал, изразява становище за липса на дистанция. Относно релевирания довод по отношение на другия участник в ПТП, за когото касатора твърди извършване на нарушение – то същото е отделно от процесното.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, а именно снимков материал относно реализираното ПТП.

От фактическа страна СРС е установил, че на 03.02.2021 г., около 12:00 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към Площад „О. мост“, А. Д. А. при управление на личния си мотоциклет „К. П. 250“, с рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището с [улица], поради неспазване на недостатъчно разстояние реализира ПТП със спиращия пред него лек автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от И. П. А., ЕГН: [ЕГН]. От страна на двамата водачи на МПС са попълнени декларации, изготвена е схема на реализираното ПТП, съставен е Протокол за ПТП № 1789955/03.02.2021 г. Снети са обяснения и от очевидец на реализираното ПТП - В. В. Ф..

За случая е изготвена Докладна записка от полицаи при 01 РУ-СДВР с рег. № 225р-4539/03.02.2021 г. Въз основа на същата от И. В. Н., на длъжност младши автоконтрольор в ОПП-СДВР е съставен АУАН № GA364411/03.02.2021 г. на А. Д. А., ЕГН: [ЕГН] за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН от страна на А. Д. А. е депозирано възражение, което е прието за неоснователно от административнонаказващия орган. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП № 21-4332-002819/24.02.2021 г., с което на А. Д. А., ЕГН: [ЕГН] за

нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200.00 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. второ от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил издаденото НП в цялост.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е едногодишния срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставяне на АУАН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

Настоящият касационен състав споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 03.02.2021 г., около 12:00 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към Площад „О. мост“, А. Д. А. при управление на личния си мотоциклет „К. П. 250“, с рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището с [улица], поради неспазване на недостатъчно разстояние реализира ПТП със спирация пред него лек автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от И. П. А., ЕГН: [ЕГН].

От събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност категорично се установява от субективна и обективна страна извършено нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП. В тази връзка неоснователни се явяват изложените от касатора възражения за липса на доказаност на нарушението. Квалификацията е правилна, не липсват елементи от фактическия състав на нарушението. Деянието е описано със съставомерните си признаци. Съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

В конкретния случай, движещият се отзад мотоциклет на касатора, не е бил на необходимата дистанция, за да може да спре и да избегне ПТП в автомобила пред него, който е спрял на кръстовището поради подаден червен сигнал на светофарната уредба. В случая е без значение дали водачът на лекия автомобил е бил в погрешна

лента, не е подал пътен показател и заради това е спрял рязко на кръстовището, поради подадения червен сигнал на светофарната уредба. От доказателствата по делото, включително и от представените пред касационната инстанция снимки се установява, че касаторът не е спазил необходимата дистанция, която би му позволила да реагира своевременно, респективно да избегне удар при рязко спиране на движещия се пред него автомобил. Безспорно и противно на релевираните в касационната жалба възражения се установява, че А. Д. А. не е съобразил поведението си с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, поради което е причинен удар в задната част на лекия автомобил, от който удар касаторът е паднал от мотоциклета си на пътното платно. Дали водачът на лекия автомобил е извършил нарушение, респективно неговото установяване е предмет на отделно административнонаказателно производство.

Нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, съдържа определено поведение, каквото следва да имат водачите на пътни превозни средства с цел осигуряване безопасността на движението. В случая А. Д. А. е привлечен към административнонаказателна отговорност поради неспазване на достатъчна дистанция, в следствие на което е реализирал ПТП. Фактическият състав на правната норма не изисква посочване на конкретна дистанция, която следва да спазва водача, като дистанцията следва да е подходяща, съобразно скоростта, с която се движи, както и съобразно пътната обстановка и интензитета на движение на улицата. Обстоятелството, че управляваният от санкционирания водач мотоциклет е ударил движещия се пред него автомобил, който рязко е спрял, е достатъчно доказателство, че водачът не е съобразил дистанцията, спрямо движещия се пред него лек автомобил. Тези факти са вписани в акта за установяване на административно нарушение, в протокола за ПТП. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, в административнонаказателното производство редовно съставеният акт за установяване на административно нарушение има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

Размерът на определеното наказание е съответен на извършеното нарушение и на предвиденото в закона наказание. Съгласно нормата на чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП, който поради движение с несъобразна скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200.00 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Следователно, размерът на глобата е фиксиран и за административнонаказващият орган, както и за Съда не съществува възможност за преценка относно размера на наказанието.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 121-ви състав е правилно и законосъобразно, и като такова следва да се остави в сила, а касационната жалба оставена без уважение.

Ответникът в настоящето производство не е претендирал разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от

ЗАНИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20153587 от 08.07.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав по НАХД № 4427/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-002819/24.02.2021 г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП на А. Д. А. е наложена глоба в размер на 200.00 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. второ от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.